

vedtaget på LO-kongressen i 1991 og 1995. Hvis de her ændringsforslag bliver stemt ned af et flertal i Folketinget, og det er der meget, der tyder på, så skal det flertal også være klar over, at man går klart ind som parter i en strid, altså det vil sige, at flertallet så klart går ind på arbejdsgiverside i en strid.

Det er måske ikke så underligt, at Venstre og De Konservative går ind på den side i en strid, men man må spørge Socialdemokraterne, om de er klar over, at de altså nu går ind som parter på arbejdsgiversiden i hele striden om, hvordan Arbejdsretten skal indrettes, og dermed gør den til det, den meget ofte er blevet kaldt lidt agitatorisk: En arbejdsgiverret. Men det er det, der sker ved vedtagelsen af det her lovforslag.

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg synes, det var et meget interessant indlæg. Vi var jo faktisk netop igennem hele den dér retorik også ved førstebehandlingen af lovforslaget. Som det dengang blev påpeget, var grundlaget jo for det lovforslag, der ligger her, som det har været ved alle de andre ændringer, der har været omkring Arbejdsretten:

At parterne sådan set havde en indstilling til, hvordan tingene skulle se ud, og dermed mener jeg, at jeg tror, at de forhandlere, der har været fra LO's side, fuldt ud har levet op til det ansvar, som det er at være i den situation, hvor det jo selvfølgelig var én ting ligesom at have stillet nogle målsætninger op, og hvor noget andet er, hvad man så kan få gennemført, når man skal prøve i fællesskab at finde nogle fornuftige løsninger. Og jeg har ikke på nogen måde grund til at tvivle på, at de ikke skulle være opmærksomme på den situation.

Så hørte jeg godt fru Jette Gottliebs indlæg om den situation omkring ILO-konventionen, og jeg synes, at ministeren meget godt har redegjort både i spørgsmål og svar, men også i selve lovforslaget, for, hvorfor man netop har indrettet sig på den måde, som man nu har.

Så var der et spørgsmål omkring Esbjergkonflikten og andre konflikter med fritstillelse og de ting dér. Min opfattelse er, at der ikke er noget, der siger, at de her spørgsmål ikke kan løses på anden vis end i Arbejdsretten, og det tror jeg er parternes opfattelse omkring de her ting, og det ligger måske i udliciteringsloven, og det kan ligge i virksomhedsoverdragelsesloven, og dér kan man få disse ting lidt mere konkretiseret, så man ikke kommer i den situation, at man overhovedet behøver at have det stående i loven om Arbejdsretten.

Så jeg må sige, at alt i alt ser jeg ingen grund til, at vi skulle bekymre os, men jeg forstår godt fru Jette Gottliebs øvrige betragtninger, og dem har jeg stor respekt for; det, at man har en holdning til det her spørgsmål og til, hvordan man synes, Arbejdsretten burde være, og at parterne er fuldstændig tåbelige i den måde, hvorpå de håndterer det dér spørgsmål, mener jeg er en konsekvens, som man i Enhedslisten har taget, hvor man ligesom siger, at man godt vil have et fuldstændig anderledes arbejdsretssystem. Det har jeg stor respekt for, men det er altså ikke den holdning, der har været den gennemsyrende, når det drejer sig om, hvordan vi håndterer hele arbejdsretsproblematikken.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Nej, men vi vil jo så også konstatere ved afstemningen, at hr. Ole Vagn Christensen har ret i, at der vil blive stemt på den måde, som han redegør for. Jeg vil bare sige, at spørgsmålet om forholdet til menneskerettighedskonventionerne og ILO-konventionerne bliver jo ikke afklaret ved den afstemning.

Det bliver afklaret, når de første klagesager indløber, og jeg mener, man kan være fuldstændig sikker på, at det første forbund, der ikke får ret til at procedere deres egen sag ved Arbejdsretten, selvfølgelig vil foretage en sådan indklage for den pågældende domstol. Det vil kun tiden vise.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

For at der nu ikke er nogen, der skal kaste sig ud i at følge fru Jette Gottliebs opfordring, vil jeg gerne sige, at vi har undersøgt det forhold og vi har prøvet at stille det op over for hinanden. Vi føler ingen grund til – og derfor vil jeg ikke anbefale nogen det – at gå den vej og så tro på, at man kan betrede den vej. Vi befinder os meget på sikker grund, hvad det andet angår.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-3 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 13 stemte for, 84 imod.